

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cim: *Megszűnt a Fiume kávéház*

Forrás: .....

Pesti Hírlap

Bp.

(Hely)

1923. 8. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

"Fiume" Kávéház

Idő

"1923"

Személy

Közp. nyomt. XX. é. 23. sz.

(Megszűnt a Fiume kávéház.) Az idő munkás Budapest megint szegényebb lett egy nevezetesség: a muzeum-köruti Fiume közel félszázados fennállás után megszűnt és ezzel eltűnt Budapestnek egyik leghíresebb kávéháza, amely a maga idejében, a jó öreg Steuer Gyula vezetésével teljesen összeforrott a főváros életével. Negyven évvel ezelőtt alapította Steuer Gyula a Fiume-kávéházat, amelynek akkor csodájára jártak az emberek, mert hosszú külföldi tanulmányútján szerzett tapasztalatai alapján rendezte be és a mai Kossuth Lajos-utcában volt Cammon, valamint a váci-utcai Korona-kávéházból csakhamar ide költözött át az élet. Azok alacsony, sötét helyiségek voltak, míg a Fiume pazar fénye oly látványosság számba ment, hogy a megnyitás napjaiban a Muzeum-köruton az utcai közlekedés is elakadt. Izléses berendezése mellett a kávé gondossága is hozzájárult, hogy a Fiume rövid idő alatt kőzkedvelt ségnek örvendett és annyira hozzátartozott Budapest életéhez, mint ma talán egyetlen más kávéház sem. Ennek következménye volt az, hogy amikor Steuer Gyula egy alkalommal — néhány hónappal a megnyitás után — éjjel félháromkor be akarta zárni a kávéházat, azt érezte, hogy az ajtót kívülről valaki visszanyomja. Az erőlködés egyptárszor megismétlődött, de végül is a jószívű tulajdonos engedett, bebocsátotta a társaságot, Clair Vilmosékat, akik azután nem is engedték bezárni az ajtót, kivették a kulcsot Steuer Gyula kezéből és a hóba dobták. Azóta nem is zárták be a Fiumét, éjjel-nappal mindig nyitva volt. De nem is volt oka arra, hogy bezárjon, mert sohasem volt üres a kávéház. Megvolt a maga nappali, éjjeli, sőt hajnali törzsközönsége, akiknek sorában az első helyet kétségtelenül az ugynevezett „ősjogászok“ foglalták el, mert ők állandóan ott tanyáztak. Itt született meg a Bukovay Abszenciusz elnevezés is. Ide jártak délután és előadás után a Nemzeti Színház művészei, akiknek külön asztaluk volt. Állandó vendége volt a kávéháznak a birói és az ügyészi kar számos kiváló tagja és elmaradhatatlanok voltak onnan az írók és az újságírók. Ez utóbbiaknak a helyiség legvégén, a kasszával szemben volt hosszú asztaluk, amelynél Tóth Béla, az „effendi“ elnökölt és ő is vitte a szót.

Külön asztala volt a Hunniának, a Macnak, a 48-as képviselőknek, akik a Sándor-utcai régi képviselőházban folytatott erős csaták után különösen nagy számban gyülekeztek a Fiumében, a Nemzeti Kaszinó tagjainak és sakkozókknak, akik közül a leggyakoribb vendég K. Jónás műgyemtemi tanár, Körössy Sándor debreceni képviselő és Szentiványi Árpád volt. Közöttük állandóan nagy mérközések voltak és nem egyszer megtörtént, hogy a délután félkettőkor elkezdett partit csak reggel öt órakor hagyták abba, akkor is csak azért, mert huzatot éreztek és így tudták meg, hogy már takaritanak. — A modern kávéház megszületése a Fiumének, illetve Steuer Gyulának érdeme. Ő vezette bel először a nyilvános helyeken addig nem ismert ételeket és italokat. Megvolt nála az ország minden vidéki lapja, sőt még görög képes hetilap is tartott. A Fiume volt Budapesten az első kávéház, amely részben a város, részben fürdőjelleget nevet választott. A második az Abbázia volt, amelyet másfél évtizeddel később ugyanaz a tulajdonos alapított. Akkoriban a „tengerre magyarul!“ jelszava uralkodott és ezért már ismeretlenül is rokonszenves volt a kávéház. Az 1883 december 1-én tartott megnyitási ünnepségre meghívták a flumei kolóniát is, amelynek a címekkel díszített, hatalmas tükrök alatt terítették. A banketten maga Vio podeszia mondott felköszöntőt a figyelmes házigazdára. — Mint minden hírességnek, ennek a sok vídám órát látott kávéháznak életéből se hiányoznak a nagyobb port felvert események. Így a megnyitási követő hónapokban egy román asztaltársaság is meg akart telepedni a kávéházban, de mindennap lármázva és tüntetően követelték a pincértől a román lapokat. Egy darabig csak türték ezt a magyarok, de végre Mórícz Jósia, atléta természetű székely fiú, kiverte onnan az egész társaságot. Azóta nem is mutatkoztak. — Visontaléz minden tíz évben itt szokták megünnepelni annak a jubileumát, hogy az oroszokat leverő Osman pasának diszkardot vittek. — A kávécsok most készültek megünnepelni a Fiume fennállásának negyvenedik évfordulóját. És most, a viszonyok kényszerítő hatása alatt kénytelen volt ez is a kapuit bezárni és a teret más, jövedelmezőbb vállalatnak átengedni...

háziyomda 1922